

[Thomsen.]

udenrigsministerielle Embedsmand, hvis Navn Hr. Høgsbro Holm ikke erindrer — læg Mærke til, ærede Medlemmer, at her præsenteres vi for „den ubekendte Mand“ — kunde dog ikke *garantere*, siges der i Redegørelsen. Imidlertid, siger Hr. Høgsbro Holm, havde de anførte 3 Firmaer paa en udmærket Maade repræsenteret danske Interesser, og de kunde derfor, siger han videre, absolut anbefales fra dansk Side, og han kunde saamænd godt have tilføjet: specielt af Eksportudvalget.

I Firma Nr. 1, Poels & Co., har Hr. Lundgaard, som ellers alle kyndige Fagmænd paastaar, ikke Andel, siger Redegørelsen, men, tilføjes det forsigtigt, han har i mange Aar haft Forretningsforbindelse med Firmaet — under hvilken Form Forbindelsen har været, siges der intet om; og for at der nu ikke skal være nogen Misforstaaelse paa dette meget vigtige Punkt, retter jeg det bestemte Spørgsmaal til Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge): Er den Forbindelse, Eksportør Lundgaard har med det paagældende Firma, ret og slet som andre Eksportører, der sender i Kommission, eller har Eksportør Lundgaard paa den ene eller den anden Maade økonomisk Interesse i dette Firma? Dette Spørgsmaal maa besvares bestemt, og hvis Svaret gaar ud paa, at han ingen særlig økonomisk Interesse har i Firmaet, maa jeg forbeholde mig offentligt at føre *mine* Vidner. Parentetisk skal det her bemærkes, at Udvalget finder det fuldstændigt i sin Orden, at Hr. Lundgaards tidligere Repræsentant ansættes som Bogholder i det ministerielle Eksportudvalg.

Firma Nr. 2 med det fine Navn La Compagnie d'Importation de Viande, hvor man til at begynde med glemte det afgørende, det gode danske Navn William Hansen, ja, om det ved vi altsaa nu bestemt, at det ejes af William Hansen. Bortforklaringer af Forsøget paa at føre Offentligheden bag Lyset falder ikke altid lige heldigt ud. I sin Redegørelse til Venstres Pressebureau og tjenstvillige Venstreblade, der er lige ved at ligge paa Maven for Generalsekretæren, siger Høgsbro Holm, at Forhandlingerne er ført gennem Gesandtskabet, og Indberetninger om disse Forhandlinger er sket ad officiel Vej, og i disse Indberetninger er naturligvis Firmaerne nævnt med deres fulde Navne og Adresser. Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), Udvalgets Formand, har her i Salen den 19. Oktober, da Lovforslaget var til første Behandling, forklaret det diametralt mod-

satte af, hvad Hr. Høgsbro Holm her siger, idet han Spalte 271 siger:

„Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at Navnet William Hansen var udeladt, skal jeg oplyse, at de Navne, der er optrykt, er dem, vi har modtaget fra den belgiske Regering, og dem, der findes i alle officielle Skrivelser.“

Men dér var, som alle Medlemmer vil erindre, Navnet William Hansen udeladt. Ja, hvis man ikke tog de Herrer paa fersk Gerning, vilde Hr. Høgsbro Holm med al den Frejdighed, han er i Besiddelse af, paastaa, at ogsaa dette er Sladder, der vanhelliger Frede Bojsens gamle Eg. At det vil lykkes ham at finde en Forklaring, som baade Landbrugsministeren og Landbrugsraadet vil sige god for, er der efter alt, hvad der hidtil er passeret, for mig aldeles ingen Tvivl om.

Forstaaeligt er det, at Udvalget ikke finder Anledning til at komme nærmere ind paa Forholdet til det oprindelige Firma, som den belgiske Regering altsaa skulde have bragt i Forslag, nemlig S. G. de Wijze. Firmaet er nu ogsaa ifølge Skrivelsen fra det danske Gesandtskab, som er vedlagt Sagens Akter, kasseret, fordi det ikke engang, som det hedder i Gesandtskabets Skrivelse, opfyldte Betingelserne for at faa Licens. I samme Skrivelse siges det for øvrigt, at S. G. de Wijze er William Hansens Repræsentant. Som tidligere omtalt her i Salen har de ogsaa Kontor fælles, og saa vil man komme her og fortælle, at den belgiske Regering havde det Firma mellem sine tre udvalgte! Det kan nok siges, at det er heldigt for Høgsbro Holm, at der er en ukendt Mand med i Spillet. For at hjælpe lidt paa Hukommelsen i denne Henseende er det maaske værd at erindre Høgsbro Holm om, at der i det belgiske Udenrigsministerium er en Kontorchef, som har haft noget med denne Sag at gøre, en Mand, som hedder Zeuthens. Maaske der saa gaar et Lys op for Generalsekretæren; men altsaa, disse tre Firmaer var Høgsbro Holm absolut tilfreds med var nævnt, og det var altsaa hørt, af en ukendt Mand rigtignok. Han tillod sig, som han selv udtrykker det, at underrette Kontorchef Wærum om det hidtil passerede og at anbefale, at Udenrigsministeriet sendte Gesandtskabet i Bryssel Instruktion om, at den danske Regering kunde anerkende de tre Firmaer. Det kan nok siges, at det hidtil passerede er et godt Grundlag for en saadan Instruktion. I denne Forbindelse er det ikke uinteressant at erindre den belgiske Kabinetssekretærs originale Brev til de belgiske Importører